

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně a): **M. H.**

žalobce b): **M. H.**

proti

žalovanému:

oba zastoupeni advokátem Mgr. Petrem Pulcerem
sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava,

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

I. Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava

II. CETIN a.s.

Sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2021, č. j. MSK 1585/2021, ve věci
umístění stavby,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 6. 4. 2021, č. j. MSK 15853/2021 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit **žalobkyni a)** na náhradě nákladů řízení částku ve výši **11 340 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Pulcera, advokáta se sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit **žalobci b)** na náhradě nákladů řízení částku ve výši **11 340 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Pulcera, advokáta se sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stanoviska účastníků řízení a osob zúčastněných na řízení:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 27. 5. 2021 se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2021, č. j. MSK 15853/2021, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kravaře (dále též „stavební úřad“) ze dne 20. 11. 2020, č. j. MUKR 15595/2020, o umístnění stavby nazvané „IE-12-8007078 STÍŽNOST, K., K. P., vNN/kNN“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG v k.ú. X, a toto prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Žalobci jsou vlastníci pozemků parc. č. XD a XH v k. ú. X (vzhledem k tomu, že všechny parcely, jichž se spor týká, jsou v stejném katastrálním území, nebude dále krajský soud katastrální území uvádět), přičemž na pozemku parc. č. XH je umístěna stavba č. p. X, která je od sousedního pozemku parc. č. XI vzdálena pouze 1,1m. Žalobní námitky se vztahují k stavbě kabelového vedení právě na tomto pozemku parc. č. XH a na pozemku parc. č. XI. Žalobci tvrdí, že z popisu stavby v územním rozhodnutí je patrné, že dojde k překročení hranic stávajícího ochranného pásma, a proto stavba vyžaduje územní rozhodnutí. Žalovaný vychází z nesprávného výkladu ustanovení § 79 odst. 2 písm. s) zákona č. 183/2006 Sb., (dále jen „stavební zákon“), když ochranné pásmo sice zůstává stejné (1m po obou stranách krajního kabelu), ale jeho hranice se změní, neboť krajní kabely nemají zůstat v trase stávajícího vedení a dojde tedy ke změně (rozšíření) stávajícího ochranného pásma na úkor žalobců. Stavební záměr zásadně ohrožuje jejich stavbu č. p. X a stromoví v trase stavby. Žalovaný se však těmito jejich námitkám v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nevěnuje.
3. Dále žalobci namítli, že k uzavření dohody mezi nimi a žadatelem o umístnění stavby nedošlo z důvodu na straně žadatele, nikoliv žalobců.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a odkázal na napadené rozhodnutí, když žalobní námitky jsou v podstatě námitkami odvolacími, se kterými se žalovaný v napadeném rozhodnutí plně vypořádal.

5. Osoby zúčastněné na řízení se ve věci nijak nevyjádřily.

Posouzení krajským soudem:

6. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobcům, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Zjištění ze správního spisu:

7. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 29. 5. 2020 podal ČEZ Distribuce a.s. žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby označené jako „IE – 12-8007078 STÍŽNOST, K., K.P., vNN/kNN“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XH, XE, XF a XG. Na základě této žádosti oznámil Městský úřad Kravaře dne 15. 6. 2020 zahájení územního řízení pro stavbu, která „obsahuje kabelové vedení v nové trase na pozemcích parc. č. XA, XB/XJ, XD, XH, XE, XF a XG v k.ú. X, kabelové vedení ve stávající trase (nepodléhá vydání územního rozhodnutí) a nadzemní vedení ve stávající trase (nepodléhá vydání územního rozhodnutí)“ (pozn. zvýraznění tučným písmem provedl krajský soud).

8. Proti oznámení podali žalobci námitky, ve kterých namítali nedostatečný obsah oznámení o zahájení řízení pro neurčitost a nesrozumitelnost. V oznámení nebyl uveden důvod, proč kabelové vedení ve stávající trase a nadzemní trase nepodléhá územnímu rozhodnutí, když podle nich mají i tyto podléhat územnímu řízení. Trasa podzemního kabelového vedení vede v těsném sousedství domu žalobců, takže žadatel nebude moci provádět žádnou údržbu stavby, v čemž spatřovali nesoulad s § 25 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb. Žalobci nedali ani souhlas k umístění stavby u hranice svého pozemku. Poukaz, že stavba je umístována ve veřejném zájmu, nemůže obstát. Konečně namítli, že dojde k poškození vzrostlé zeleně.

9. Dne 20. 11. 2020 vydal Městský úřad Kravaře rozhodnutí o umístění stavby označení shodného s žádostí a oznámením o zahájení řízení, která obsahuje „kabelové vedení v nové trase“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG (pozn. zvýraznění tučným písmem provedl krajský soud). Z odůvodnění vyplynulo, že stavební úřad shledal oznámení o zahájení stavby dostatečně určité, když ve stavebním řízení se nepoužije přísnost, kterou klade na jednotu skutku trestní zákon. Odkázal na ustanovení § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona, který citoval, a doplnil, že záměr, který nepodléhá územnímu řízení, mají účastníci možnost řešit s vlastníkem technické infrastruktury, avšak bez účasti stavebního úřadu. K námitkám na těsnost sousedství budovy s vedením uvedl, že se týká té části vedení, která není předmětem rozhodnutí, což platí i o námitce dotčení vzrostlé zeleně. K nesouhlasu žalobců uvedl, že jde o stavbu ve veřejném zájmu, pro který lze pozemek vyvlastnit, a proto souhlas žalobců není třeba.

10. V odvolání proto prvostupňovému rozhodnutí žalobci vyjádřili nesouhlas s tím, že by výměna kabelového vedení nepodléhala územnímu rozhodnutí, protože dojde ke

změně ochranného pásma. Rovněž tak nesouhlasili s odůvodněním nepotřebnosti souhlasu žalobců a možnosti pozemek vyvlastnit, neboť zde je jiná vhodná trasa vedení.

11. Napadeným rozhodnutím se žalovaný ztotožnil s posouzením prvostupňovým. Vzhledem k tomu, že nové kabelové vedení od stožáru 1411 na pozemku XD do nové rozpojovací skříně bude mít stejné ochranné pásmo a bude ve stávající trase, nevyžaduje územní rozhodnutí podle § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona. Poukázal na to, že stavba je ve veřejném zájmu, neboť je součástí distribuční soustavy podle § 25 odst. 3 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, a § 184a odst. 3 a 170 stavebního zákona, podle kterého souhlas se nedokládá, pokud je pro požadovaný záměr stanoven účel vyvlastnění.

K žalobním námitkám:

12. Žalobci nesouhlasili s názorem žalovaného, že předmětná výměna stávajícího vedení NN za nové kabelové vedení NN ve stejné trase nevyžaduje s ohledem na § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona vydání rozhodnutí o umístění stavby, neboť ochranné pásmo nového kabelového vedení bude mít jiné hranice ochranného pásma, než jsou hranice pásma původního. Uvedený závěr se týká kabelového vedení od trafostanice DTS OP_1980 ke stožáru 1411 a následně vedeného do rozpojovací skříně SJZ: R 130. Jak vyplývá ze souhrnné technické zprávy a výkresu „katastrální situace“, zpracovaném Ing. S. a schváleném Městským úřadem Kravaře dne 20. 11. 2020, toto kabelové vedení vede též přes pozemek parc. XH, po pozemku parc. č. XI pak v těsném sousedství s pozemkem parc. č. XH.
13. Pozemek parc. č. XH je ve vlastnictví žalobců a je na něm umístěn předmětný dům. Současně jde o pozemek, ohledně kterého bylo zahájeno řízení podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí podle § 86 odst. 1 stavebního zákona, neboť v této žádosti byl pozemek parc. č. XH výslovně uveden; zahájení řízení o územním rozhodnutí, týkající se tohoto pozemku, bylo rovněž stavebním úřadem oznámeno ve smyslu § 87 odst. 1 stavebního zákona. Ani v prvostupňovém rozhodnutí ani v napadeném rozhodnutí však není o tomto pozemku nijak rozhodnuto. Důvodem je stanovisko správních orgánů, že stavba na tomto pozemku územní rozhodnutí nevyžaduje.
14. Podle § 68 odst. 2, první věta, zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen „správní řád“), *ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.*
15. Ačkoliv o pozemku parc. č. XH bylo řízení o vydání územního rozhodnutí zahájeno a byl předmětem řízení, toto řízení neskončilo, neboť se k němu žádná autoritativní úprava práv a povinností nevztahuje. Řízení o něm nebylo ukončeno ani nemeritorně. Takový postup je však v rozporu s citovanou úpravou § 68 odst. 2 správního řádu. Správní orgán je povinen rozhodnout o celém předmětu řízení, který v posuzované věci tvoří stavba kabelového vedení ve spojení s parcelami, na kterých je umístována, tedy též parcely č. XH. Povinnost rozhodnout o celém předmětu řízení vyplývá již z jazykového výkladu § 68 odst. 2 správního řádu a potvrdila jej i judikatura správních

soudů. Nejvyšší správní soud například v rozsudku č. j. 4 As 34/2013-24 dne 8. 8. 2013 vyslovil, že „z ustanovení § 68 odst. 2 věty první správního řádu, podle které ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, výslovně vyplývá, že ve výroku rozhodnutí je třeba rozhodnout o celém předmětu řízení“.

16. Žalovaný svůj postup odůvodnil tím, že tato část trasy kabelového vedení podle § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona nevyžaduje územní rozhodnutí. Podle tohoto ustanovení totiž, *rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují výměna vedení technické infrastruktury, pokud nedochází k překročení hranice stávajícího ochranného nebo bezpečnostního pásma*. I kdyby byl tento názor žalovaného správný, nezabývá to správní orgán povinnosti o této části předmětu řízení rozhodnout nemeritorně, tedy řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Neučinil – li tak, dopustil se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V rozhodnutí o zastavení řízení by totiž musel být uveden důvod zastavení a tedy i vypořádána argumentace žalobců, kteří s poukazem na výklad pojmu *hranice ochranného pásma* naopak dovozují, že se ustanovení § 79 odst. 2 písm. s) stavebního řádu na tuto část kabelového vedení nevztahuje. Proti rozhodnutí o zastavení řízení by žalobci mohli uplatnit opravné prostředky a svůj názor obhájit. Napadené rozhodnutí je proto stiženo vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a krajský soud je bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém rozhodne o zbývajících částech předmětu řízení, tedy ve vztahu k parcele č. XH.
17. Napadené rozhodnutí je rovněž nepřezkoumatelné pro nevypořádání námitek žalobců týkající se vlivu tvrzené změny hranic ochranného pásma na aplikaci § 79 odst. 2 písm. s) stavebního řádu, kterou uplatnili již v námitkách proti oznámení o zahájení řízení a zejména pak výslovně v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že z důvodu totožnosti ochrannému pásma v šířce 1 m po obou stranách krajního kabelu a totožnosti trasy nevyžaduje kabelové vedení územní rozhodnutí (viz strana 6 napadeného rozhodnutí), což se však míjí s odvolací argumentací, že rozsah ochranného pásma bude širší. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. vedoucí rovněž ke zrušení napadeného rozhodnutí bez jednání a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, a krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému i z tohoto důvodu. V dalším řízení se žalovaný vypořádá s uvedenou argumentací žalobců. Neopomene zohlednit rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 370/2019-34 ze dne 29. 4. 2021, podle jehož právní věty „*při výměně vedení technické infrastruktury je stěžejní, aby se stavba původní a stavba vyměněná shodovaly v podstatných parametrech [§ 79 odst. 2 písm. s) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu].*“
18. Vypořádání námitek změny hranic ochranného pásma úzce souvisí s žalobní námitkou, že ochranné pásmo zasáhne i do domu žalobců, ke které se soud v tuto chvíli nevyjádřil pro předčasnost, s přihlédnutím k tomu, že ohledně kabelového vedení na parcele č. XI dosud nebylo zahájeno územní řízení.
19. Námitka žalobců na důvody zmaření smluvních jednání s žadatelem o územní rozhodnutí překračuje působnost správních soudů, které poskytují ochranu veřejným

subjektivním právům účastníků řízení (§ 2 s. ř. s.). Spory z předsmmluvního jednání spadají do oblasti soukromých práv, jejichž ochrana je však svěřena soudům obecným.

20. Žalobci žalobou navrhli zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, což je postup předvídaný ustanovením § 78 odst. 3 s. ř. s., krajský soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval; o návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 – 106).

Náhrada nákladů řízení:

21. Vzhledem k tomu, že v řízení byli plně procesně úspěšní žalobci, vzniklo jim v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal, a to každému ze žalobců. Náklady řízení každého žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2480,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za tři úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení, sepsání žaloby a vyjádření ke stanovisku žalovaného podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a třikrát režijní paušál ve výši 300,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobcům prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobců podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.
22. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 31. srpna 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu